

պոեզիայում ամեն ինչ ենթարկված է գաղափարի տրամաբանությանը, ծով հույզերի ու շքեղ պատկերների թելադրանքին:

Քանի որ ոճ ասվածը իսկապես հենց ինքը՝ մարդն է, երիտասարդ բանաստեղծուհին, ասես հատու վրձնահարվածներով, նկարում է իրեն՝ համարձակ, գեղեցիկ, անխնա:

Ջարմանք են հարուցում նրա մտքի անսպասելի շրջադարձերը: Այս տեսակետից խորապես խորհրդանշական է «Ուրեմն արի» բանաստեղծությունը: Այդ ստեղծագործությունը կնոջ հոգու անվերժանելի գաղտնարանների ու նաեւ նրա հակասական էության մի իսկական հանրագիտարան է, կանացի սիրո յուրօրինակ գորոյան հանգույց, այրամարդուն դաս տվող եւ ոչ բոլորին հասանելի մի խրթին փիլիսոփայություն:

Արաքսյայի բանաստեղծությունների լեյտմոտիվը սերն է, որի համեմատությամբ, մյուս մոտիվները մի տեսակ գունատ-դալուկ են դեռելու: Թեմատիկայի հարստացման առումով անելիքները շատ են: Իհարկե, սա դեռ ճանապարհի սկիզբն է, խոստումնալից սկիզբ՝ թարմ հովերով եւ նոր խոսք ասելու հանդգնությամբ: Կարելորն այն է, որ Արաքսն ընտրել է դեպի բարձունք տանող սեփական ուղին: Նա դեռ կասի իր խոսքը, եւ հուսանք՝ կհարթի իր արահետը մեր գրականության մեջ: Մաղթենք, որ Արաքսյա Սնիշյանի բանաստեղծական նորատունկ պարտեզում բուրավետ ծաղիկներ ու վարդեր աճեն: Ոգու անսահման ազատությունից ծնված հրաշք ծաղիկներ:

ԵՐԵՎԱՆԻ ԲԱՆԱՍՏԵՂԾՈՒԹՅԱՆ
ԿԵՆՏՐՈՆ, ԲԱՆԱՍՏԵՂԾՈՒԹՅԱՆ
Ի.ՍՈՒՅԵՆԻ